

UCHWAŁA NR XXVI/614/08
Rady Miasta Gdyni
z dnia 17 grudnia 2008 r.

w sprawie: skargi z dnia 7 listopada 2008 roku, złożonej przez radcę prawnego Leszka Dacę, w imieniu Jerzego Jankowskiego, na uchwałę nr XX/473/08 Rady Miasta Gdyni z dnia 28 maja 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopockiej

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 roku nr 153, poz. 1270, z późniejszymi zmianami) **Rada Miasta Gdyni uchwala, co następuje:**

§ 1. Nie uwzględnia się skargi z dnia 7 listopada 2008 roku, złożonej przez radcę prawnego Leszka Dacę, w imieniu Jerzego Jankowskiego, na uchwałę nr XX/473/08 Rady Miasta Gdyni z dnia 28 maja 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopockiej.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Gdyni, któremu Rada Miasta udziela pełnomocnictwa do reprezentowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym i Naczelnym Sądem Administracyjnym. Prezydent może udzielać dalszych pełnomocnictw.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Gdyni

dr inż. Stanisław Szwabski

UZASADNIENIE

Dnia 28 maja 2008 r. Rada Miasta Gdyni podjęła uchwałę nr XX/473/08 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopockiej. Projekt planu sporządzony został zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W celu oceny zgodności uchwały z przepisami prawnymi, uchwała ta została przedstawiona Wojewodzie Pomorskiemu, który nie wniósł uwag do jej treści i skierował plan do publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Dnia 9 września 2008 roku do Urzędu Miasta Gdyni wpłynęło wezwanie do usunięcia naruszenia prawa złożone przez radcę prawnego Leszka Dacę w imieniu Jerzego Jankowskiego. Rada Miasta Gdyni uchwałą nr XXIV/578/08 z dnia 22 października 2008 roku nie uwzględniła wezwania, uchwała została przekazana pełnomocnikowi dnia 3 listopada 2008 roku.

Dnia 12 listopada br. do Urzędu Miasta Gdyni wpłynęła skarga na uchwałę nr XX/473/08 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopockiej złożona, w imieniu Jerzego Jankowskiego, przez radcę prawnego Leszka Dacę. Zgodnie z art. 53 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę na akty prawa miejscowe organów jednostek samorządu terytorialnego wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. Mając powyższe na uwadze stwierdza się, że skarga została złożona w terminie.

Skarżący zarzuca przedmiotowej uchwale naruszenie następujących przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

- art. 3, poprzez naruszenie wskutek uchwalenia planu zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - art. 17 pkt 10 i 13, poprzez zaniechanie ponownego wyłożenia planu i poddania go konsultacji społecznej, w sytuacji wprowadzenia do projektu planu po jego publicznym wyłożeniu szeregu istotnych zmian, w tym także z własnej inicjatywy organu planistycznego,
 - art. 19 ust. 1, poprzez zaniechanie ponownego wykonania w niezbędnym zakresie czynności planistycznych w sytuacji, gdy przedłożony Radzie Miasta Gdyni do uchwalenia projekt planu różnił się od wyłożonego do publicznego wglądu wskutek uwzględnienia uwag do projektu planu i samodzielnego ich wprowadzenia przez organ planistyczny,
 - art. 15, poprzez wprowadzenie w planie warunku, że realizacja inwestycji na terenie objętym planem uwarunkowana będzie wyprzedzającą lub równoległą budową drogi publicznej, w sytuacji gdy zapis ten nie ma oparcia w przepisach prawa i wykracza poza uprawnienia planistyczne gminy określone ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- i wnosi o:
- uchylenie zaskarżonej uchwały,
 - zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów postępowania.

Podstawę wniesienia skargi stanowi art. 101 ust. 1 i art. 102a ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym. Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Skarżący posiada interes prawny w zaskarżeniu przedmiotowej uchwały. Uzasadnieniem tego jest fakt, że skarżący jest właścicielem nieruchomości znajdującej się na terenie objętym kwestionowaną uchwałą, a także powołał się na naruszenie prawa własności nieruchomości i innych praw majątkowych związanych z tym prawem.

W skardze przedstawione zostały następujące zarzuty i ich uzasadnienie:

- 1) Samodzielność planistyczna gminy wynikająca z art. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku nie oznacza nieskrępowanej władzy gminy w tym zakresie. W przypadku uchwalania planu miejscowego swoboda gminy jest ograniczona przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – plan uchwalany jest w wyniku określonej procedury, a jego treść powinna odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach prawa materialnego. W przedmiotowej sprawie doszło do nadużycia przysługującego gminie władztwa planistycznego.
- 2) Uchwalony przez Radę Miasta Gdyni plan miejscowy różni się w sposób istotny od wyłożonego do publicznego wglądu – po wyłożeniu do projektu planu wprowadzonych zostało ponad 40 zmian. Okoliczność ta jednoznacznie przemawiała za potrzebą ponownego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu. Przez przewidziany w art. 17 pkt 13 ustawy obowiązek ponownego wyłożenia należy rozumieć także, określony w art. 17 pkt 10, obowiązek wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu oraz zorganizowania dyskusji publicznej nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami. Zaniechanie ponownego wyłożenia planu i poddania go konsultacji społecznej stanowiło naruszenie ww. przepisów.
- 3) Uzasadniony jest zarzut naruszenia przez Radę Miasta Gdyni art. 19 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Każda zmiana w uzgodnionym i wyłożonym do publicznego wglądu projekcie planu wymaga powtórzenia odpowiednich czynności. Stanowisko takie przedstawił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 grudnia 2007 roku (II SA/Łd 981/01).

4) Przyjęte w planie rozwiązania planistyczne dotyczące terenu nr 16 pozostają w sprzeczności z zasadami ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, określonym w art. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Teren 16 jest zabudowany budynkami o charakterze jednorodinnym, twierdzenie, że zespół osiedla Milenium stanowi zabudowę wielorodziną wprowadza w błąd. Osiedle to stanowi zespół zabudowy mieszkaniowej o charakterze jednorodinnym, na terenie średniointensywnej zabudowy mieszkalnej o charakterze apartamentowym. Obszary bezpośrednio sąsiadujące z terenem nr 16 to tereny, na których występuje wyłącznie zabudowa jednorodzinna. Dopuszczenie w środku zabudowy rezydencjonalnej, na terenie nr 16, przylegającym do Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, zabudowy wielorodzinnej o wysokości do 14 m i 4 kondygnacji nadziemnych z niemal płaskimi dachami, o intensywności prawie dwukrotnie przekraczającej intensywność zabudowy na sąsiednich terenach nie ma rzeczowego uzasadnienia.

5) Ustalenia planu miejscowego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Naruszenie zapisami planu prawa własności polega na tym, że sprzecznie z przepisami prawa wpływa na ukształtowanie sposobu wykonywania prawa własności. Naruszenie interesu prawnego polega na spowodowaniu, że w przyszłości jakaś wartość prawna nie będzie mogła być realizowana. Zgodnie z wyrokiem NSA z 23 grudnia 1992 roku (IV SA 956/92) pozbawienie właściciela nieruchomości możliwości korzystania z prawa własności, dokonane czynnościami organów administracji publicznej, jest faktycznie odjęciem lub ograniczeniem prawa rozporządzania nieruchomością, mającym wszelkie cechy jej wywłaszczenia. Rolą gminy było rozważenie, czy zaproponowane rozwiązania, w odniesieniu do obszaru obejmującego nieruchomość skarżącego, nie naruszają interesu prawnego właściciela w rozumieniu art. 24 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Indywidualny interes skarżącego został pominięty kosztem preferowania interesów podmiotów zainteresowanych zwiększeniem intensywności i wysokości zabudowy na terenie nr 16.

6) Wprowadzenie w planie warunku, że realizacja inwestycji na terenie nr 16 uwarunkowana będzie wyprzedzającą lub równoległą budową ulicy 45-KD-D na warunkach określonych w umowie między zarządcą drogi, a inwestorem inwestycji niedrogowej, nie ma podstawy w przepisach obowiązującego prawa. Ustalenie w ten sposób możliwości realizacji inwestycji w planie nie mieści się w zakresie uprawnień planistycznych gminy określonych ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Nie jest też możliwe uzależnienie prawa do inwestowania od tego, czy jednocześnie lub wcześniej wybudowana zostanie lub zmodernizowana w pobliżu planowanej inwestycji droga publiczna. Mając na uwadze art. 16 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych, żadna inwestycja, która zdaniem gminy wywoła wzrost natężenia ruchu pojazdów lub pogorszy warunki ruchu, nie będzie mogła zostać zrealizowana bez uprzedniej budowy ulicy 45-KD-D, nawet gdyby nie powodowała żadnej konieczności przebudowy lub budowy drogi publicznej.

7) Przepis art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego i istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem zasad i trybu sporządzania planu miejscowego. Istotne naruszenie trybu rozumiane jest jako naruszenie, które prowadzi do sytuacji, w której przyjęte ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono trybu sporządzania aktu planistycznego, a także naruszenie trybu, które może prowadzić do takiej sytuacji. W przedmiotowej sprawie uchybienia w procedurze planistycznej oraz wprowadzenie zapisów do planu nie mających oparcia w przepisach prawa spowodowały, że gdyby tych uchybień nie popełniono, treść planu byłaby, a co najmniej mogłaby być inna od uchwalonej.

Odnosząc się do ww. zarzutów stwierdza się, co następuje:

Ad 1. Jak zostało wskazane wcześniej, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopockiej został sporządzony zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Organ nadzoru, jakim jest wojewoda pomorski, zbadał uchwałę pod względem zgodności z obowiązującym prawem i nie wniósł uwag co do jej treści.

Ad 2. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopockiej został wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 18 września do 16 października 2007 roku. Po wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu zostało złożonych 12 uwag, które w ustawowym terminie zostały wnikliwie rozpatrzone przez Prezydenta Miasta Gdyni. Zmiany wprowadzone do projektu planu miejscowego były wynikiem uwzględnienia części złożonych do projektu planu uwag, jedna ze zmian ma charakter informacyjny, nie zmieniający ustaleń planu miejscowego. Szczegółowy opis i uzasadnienie wprowadzonych zmian przedstawione zostały w uzasadnieniu do uchwały nr XXIX/578/08 Rady Miasta Gdyni z dnia 22 października 2008 roku w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa złożonego, w imieniu skarżącego, przez radcę prawnego Leszka Dacę.

Zgodnie z art. 17 pkt 12 i 13 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu prezydent miasta rozpatruje uwagi złożone do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu miejscowego, wprowadza zmiany do projektu planu wynikające z ich rozpatrzenia, a następnie w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia.

Natomiast, wbrew twierdzeniom pełnomocnika skarżącego, przepisy ustawy nie zobowiązują prezydenta miasta do ponownego wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu. Stwierdzenie, że obowiązek ponowienia uzgodnień należy rozumieć jako obowiązek ponownego wyłożenia projektu planu oraz zorganizowania dyskusji publicznej sjest zbyt daleko idące. W przypadku, gdyby intencją ustawodawcy było zobowiązanie organu sporządzającego projekt planu do ponowienia wyłożenia projektu planu, obowiązek ten zapisany zostałby w ustawie.

Prezydent Miasta Gdyni zarządzeniem nr 4091/07/V/U z dnia 20 listopada 2007 roku rozpatrzył uwagi złożone do projektu planu, wprowadził do projektu planu zmiany wynikające z rozpatrzenia uwag, a następnie w niezbędnym zakresie ponowił uzgodnienia. W związku z wprowadzonymi zmianami niezbędne było ponowienie uzgodnień z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym. Wszelkie czynności z tym związane zostały dokonane, w związku z czym Prezydent przedstawił projekt planu Radzie Miasta Gdyni.

Ad 3. Zgodnie z art. 19 ustawy, jeżeli rada gminy stwierdzi konieczność dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie planu miejscowego, w tym także w wyniku uwzględnienia uwag do projektu planu - czynności, o których mowa w art. 17, ponawia się w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian. Rada Miasta Gdyni nie stwierdziła konieczności dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopockiej. W związku z tym nie zaistniała okoliczność przewidziana w art. 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ad 4. W trakcie rozpatrywania uwag złożonych przez skarżącego, a także inne osoby (Małgorzatę Siwiec oraz Bartłomieja Glinieckiego i firmę Inwest Hel) przeanalizowano wysokość zabudowy wielorodzinnej dla terenu 16 MW2. W wyniku analiz, mając na uwadze zróżnicowaną wysokość zabudowy osiedla Milenium (3 do 4 kondygnacji nadziemnych i do 14 m) ustalono wysokość zabudowy: do 12,0 m, do 3 kondygnacji nadziemnych oraz dopuszczono wysokość do 14,0 m, do 3 kondygnacji nadziemnych + 1 kondygnacja w poddaszu użytkowym na max 60% powierzchni zabudowy, przy odsunięciu podwyższonych części o min 15,0 m od linii zabudowy od strony ulicy 45 KD-D.

W uwagach skarżący wnosił o obniżenie wskaźnika intensywności zabudowy, natomiast firma Inwest Hel o jego podwyższenie. Zgodnie z rozstrzygnięciem Prezydenta w planie ustalono wskaźnik zabudowy na poziomie wskaźnika zabudowy osiedla Milenium - w wysokości do 0,9. Proponowany przez skarżącego parametr - 0,6 był zbyt niski, znacznie odbiegał od wskaźnika intensywności zabudowy os. Milenium i osiedli zabudowy wielorodzinnej zrealizowanych w pobliżu, w rejonie ulic Parkowej i Leśnej. Narzucenie dla terenu zabudowy wielorodzinnej wskaźnika intensywności zbliżonego do wyjątkowo niskiego wskaźnika intensywności, ustalonego dla terenów 01 i 02 byłoby nieuzasadnione. Tereny te ze względu na położenie na zadrzewionym wzgórzu sąsiadującym z lasem, widocznym w całej okolicy, mogą być zabudowane jedynie ekstensywną zabudową jednorodzinną na dużych działkach, z bardzo dużym udziałem zieleni (pow. biologicznie czynna – min. 50 %, nie wliczając terenu wyłączanego z zabudowy do zagospodarowania zielenią).

Ustalenia planu zapewnią kształtowanie nowej zabudowy z uwzględnieniem gabarytów i charakteru zabudowy zrealizowanej w wybudowanym już osiedlu Milenium, uwzględnią także zróżnicowane ukształtowanie terenu.

Zgodnie z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu nr RAA-II-8455/8330/120/99/689/dz.27 z dnia 2 marca 1999 roku osiedle Milenium zrealizowane zostało jako zespół zabudowy mieszkaniowej o charakterze jednorodinnym. Należy podkreślić, że ww. decyzja wydana została na podstawie obowiązującej w tym okresie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z dnia 25 sierpnia 1994 r.) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Zgodnie z § 3 pkt 3 i 4 ww. rozporządzenia pod pojęciem

zabudowa jednorodzinna rozumiany był budynek mieszkalny jednorodzinny lub zespół takich budynków w układzie: wolno stojącym, bliźniaczym, szeregowym, atrialnym, a także budynek mieszkalny zawierający nie więcej niż 4 mieszkania lub zespół takich budynków.

W trakcie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopockiej, obowiązywała ustawa - Prawo budowlane z dn. 7 lipca 1994 r., która obowiązuje także obecnie i definiuje budynek mieszkalny jednorodzinny jako:

budynek wolno stojący albo budynek w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej, służący zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych, stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, w którym dopuszcza się wydzielanie nie więcej niż dwóch lokali mieszkalnych albo jednego lokalu mieszkalnego i lokalu użytkowego o powierzchni całkowitej nieprzekraczającej 30% powierzchni całkowitej budynku.

Osiedle Milenium to kompleks 3 budynków mieszkalnych w zabudowie zwartej, w układzie klatkowym, z dostępem do 2, 3 lub 4 mieszkań z każdej klatki schodowej. Zatem w świetle obowiązujących obecnie przepisów osiedle Milenium stanowi zespół zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Zgodnie z planem miejscowym ustalone zostały dachy o nachyleniu 20 – 30°, czyli podobnym do dachów zrealizowanych w osiedlu Milenium (około 25°, a także około 11°).

Ad 5. Zgodnie z art. 140 Kodeksu cywilnego w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest jedną z ustaw wyznaczających granice władania rzeczą przez właściciela i użytkownika wieczystego. Z mocy ustaw regulujących problematykę planowania przestrzennego, organy gminy zostały upoważnione do ingerencji w prawo własności innych podmiotów w celu

ustalenia przeznaczenia i zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy. Realizując powyższe uprawnienia Rada Gminy działa w granicach przysługującego jej uznania.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości.

W skardze przedstawione zostały orzeczenia sądów administracyjnych dotyczące poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym. Pełnomocnik skarżącego powołuje nieobowiązujący od 2003 roku przepis – art. 24 ust. 1 ustawy. Ponadto nie zostało wskazane, w jaki sposób miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części dzielnicy Mały Kack w Gdyni, rejon ulic Wielkopolskiej, Spokojnej i Sopotkiej pozbawił skarżącego możliwości wykonywania przysługującego mu prawa własności.

Ad 6. Zgodnie z zapisami planu miejscowego teren oznaczony nr 16 przeznaczony został pod zabudowę wielorodzinną. Realizacja na tym terenie inwestycji niedrogowej, wywołującej wzrost natężenia ruchu pojazdów na drogach publicznych i pogarszającej warunki ruchu, uwarunkowana jest wyprzedzającą lub równoległą budową lub przebudową układu drogowego w zakresie niezbędnym dla jego prawidłowego funkcjonowania i zniwelowania skutków realizacji tej inwestycji niedrogowej. Szczegółowe warunki budowy lub przebudowy dróg określa się w umowie między zarządcą drogi, a inwestorem inwestycji niedrogowej.

Powyższe zapisy sformułowane zostały w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, w szczególności ustawę z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2007 roku, Nr 19, poz. 115 z późn. zmianami). Zgodnie z art. 16 ustawy budowa lub przebudowa dróg publicznych spowodowana inwestycją niedrogową należy do inwestora tego przedsięwzięcia, szczegółowe warunki budowy lub przebudowy w/w dróg określa umowa między zarządcą drogi a inwestorem inwestycji niedrogowej.

Z zapisów planu miejscowego wynika, o jaką inwestycję chodzi – karta terenu nr 16 w związku z § 10 ust. 1 pkt 3 uchwały.

Ad 7. Nie można podzielić poglądu pełnomocnika skarżącego, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszania zasad, istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego, bądź właściwości organów w tym zakresie. Twierdzenie pełnomocnika skarżącego, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z istotnym naruszeniem zasad i trybu sporządzania planu jest niczym nieuzasadnione.

Mając powyższe na uwadze należy uznać zarzuty podniesione skardze za niezasadne i wniesć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o oddalenie skargi złożonej, w imieniu Jerzego Jankowskiego, przez radcę prawnego Leszka Dacę.

Załącznik:

1. Kserokopia skargi